

Sejler : Christian Justesen, Skive, Danmark

Stævne : Down under Pro 2011 - Oceanic Australske Formula Windsurfing Mesterskab.

Tid : 2.- 5. Februar 2011

Efter en lang vintersæson – hvor jeg havde trænet i fitnesscenter og løbetrænet, var det en stor glæde at kunne tilmelde sig 2011's første store formula windsurfing stævne i Australien. Alt dette blev muliggjort af at DBO kunne give støtte til rejsen, Qantas kunne hjælpe med at få udstyret transporteret derned, min trofaste sponsor Neil Pryde Scandinavia kunne få det nyeste udstyr frem tids nok, og endelig, at min familie ville støtte med resten, for jeg skal da hilse og sige, at det ikke er gratis at komme ud i verden, og dyrke sin sport på højeste niveau.

Mandag 31. Januar.

Jeg ankom til Hawks Nest, i nærheden af Sydney - for at deltage i det australske mesterskab. Der var konkurrencestart om onsdagen, og det gav mig et par dage til at få mit helt nye windsurfing udstyr tunet ind. Lige inden jeg havde forladt kolde Danmark, havde jeg fået de nye Neil Pryde RS: Racing Evo III 10,0 og 10,7 sejl. Jeg havde mit Formula board JP-100, som jeg havde stor succes på sidste sæson. Jeg havde også et nyt sæt finner fra VMG. Den omstændighed, at der var så meget nyt udstyr, og det faktum, at jeg ikke havde været ude at sejle i fire måneder, gjorde det hele meget spændende - hvordan skulle jeg dog blive klar til konkurrencen på bare 2 dage?

Da vi ankom på stranden, var jeg temmelig spændt på at få rigget mit udstyr til, så hurtigt som muligt. Jeg havde ikke set mit udstyr siden min far og jeg pakkede det, og det havde været på en lang rejse (Skive-København-München-London-Bangkok-Sydney-Hawks Nest) , så jeg var meget lettet over at se, at alt var der, og alt var i god stand ;-)

Jeg kunne mærke, at jeg ikke havde sejlet et stykke tid, jeg var faktisk nødt til at tænke over, hvordan jeg skal rigge sejlene ;-)

Jeg gik på vandet med min 10,0 og en lille finne. Jeg linede up, som jeg har gjort 100 vis af gang hjemme i Skive – men denne gang med et par Aussi'er. Jeg kunne mærke, at jeg havde utrolig hastighed i forhold til dem. Det var en fantastisk følelse bare at komme på vandet igen, især når man kommer fra minus 10 grader, og hue, handsker og store frakker - direkte til 35 grader og surfer shorts!

Jeg havde på forhånd besluttet ikke at gøre meget ved trimmet denne dag, da jeg havde brug for bare at være på vandet, og få fornemmelsen af mit udstyr.

Den næste dag var vinden let fra morgenen, så jeg gik ud med min 10,7. Jeg var stadig flyvende med en forbløffende hastighed i forhold til de andre, selvom vinden kun var 10-12 knob. Om eftermiddagen riggede jeg ned til 10,0, da vinden havde øget en del. Jeg kom ud sammen med Sam Parker, der er i front på den australske FW-tour – og han var også på det samme brand som mig. Han var på 10,7 og en 70 VMG finne. I hastighed kunne jeg følge ham på kryds, men han gik bare højere end mig ! Jeg var nødt til, at ændre mit trim. Vi tunedede et par ting, som nedhal og mastefod, - hans råd gjorde, at jeg sejlede meget bedre – og det så rent faktisk lovende ud før starten på konkurrencen.

Efter to dages træning var det så tid til race om onsdagen. Vi startede ud med at vente på stranden, da vinden var forudsagt til at komme sent på eftermiddagen. Og det gjordeden så,,,, !

I den første sejlads var jeg på 10,7, men jeg var simpelthen nødt til, at skifte ned til 10,0, fordi vinden var øget så meget. Resultatet af første sejlads, var ikke så godt som jeg havde håbet, jeg endte på en 12. plads.

I anden sejlads gik det meget bedre, da jeg kunne kontrollere 10,0 bedre, og jeg fik kæmpet mig op til en 9. plads. Jeg måtte erkende at der var anderledes at sejle nu, hvor det var blevet "Race mode" – Der blev ikke givet ved dørene, og der var virkelig kamp om pladserne – også med flere meget tætte situationer på

vandet – hvor der var skade på udstyr ! Der blev absolut ikke taget hensyn til, at jeg var en ung dansk windsurfer – der var kamp om alle placeringer på vandet – og sådan skal det selvfølgelig være.

På andendagen skiftede vinden fra NØ til SV, hvilket betød, at vinden kom fra den Australske ørken/Outback, og det blev meget varmt – 35 til 42 grader – phy ha..!

Også styrken af vinden var skiftende, helt uforudsigelig, men vi var under AP - så vi var nødt til at være klar hele dagen lang, desværre uden held, og endelig blev sejladserne skudt af, og vi kunne alle gå hjem temmelig udmattede, ikke på grund af racing men på grund af varmen. Vi havde dog en super dag på stranden, idet vi kunne se alle de nye sejl osv. snakke med alle deltagerne og fortælle hinanden nogle gode røverhistorier – det var "awesome" som de siger down-under.

Jeg benyttede også dagen til at snakke lidt med en af NP team sejlerne Wilhelm Schurmann - og han gav mig nogle meget gode råd om trim, dejligt at snakke med en af dem, der har udviklet de nye sejl.

Den 3. racedag var meget anderledes. Det havde været forudsagt, at vinden ville komme omkring 14-tiden, og at den ville være temmelig stærk. Men den så let ud, så jeg satsede og valgte at starte med min 10,7, og en medium finne, så jeg stadig ville have kontrol over udstyret, skulle vinden øge. Det overraskede alle, at vinden ikke var stærkere end 8-10 knob, og i første sejladse lykkedes det mig, at komme op til en position som nr. 5 ved topmærket første gang – og på anden omgang var jeg helt oppe på en 3. plads – perfekt – MEN... så døde vinden pludselig over hele banen – og sejladsen blev skudt af – ØV,,,ØV ! Det var en god oplevelse, og det viste mig, at trimmet og udstyret virker rigtig godt for mig i lette vindforhold. Senere kom vinden tilbage, og denne gang var det 13-16 knob. Jeg var på min 10,7 og der blev gennemført tre sejladser, hvor jeg sluttede som 10, 12 og 9, hvilket betød at jeg sluttede dagen på en 1. plads i Youth-klassen og som 10'er i den samlede stilling.

Lørdag var den sidste dag, og vinden skulle komme ved 13 tiden. OG...det gjorde den, med omkring 20-25 knob, så jeg riggede min 10,0. De fleste af de øvrige konkurrenter havde valgt større sejl, men alle gik ind efter den første sejladse, for at ændre dem til mindre sejl. Jeg var til tider meget overpowered og måtte kæmpe meget for at opretholde kontrol i den stærke vind og de stejle bølger. Resultatet var okay, jeg kom ind som 11, 10 og 12, stadig i spidsen for Youth klassen, men faldet en plads tilbage til en samlet 11. plads, lige uden for mit mål for stævnet.

Til aftenens prisoverrækkelse, havde arrangørerne lavet et flot arrangement - og i år var der en masse sponsorer, som støttede arrangementet. Det var virkelig et fantastisk sted at afholde et formula windsurfing stævne og et meget professionelt afholdt arrangement som helhed.

Jeg håber, at komme tilbage næste år, og at der vil være endnu flere unge der kommer og deltager. Jeg var tilfreds med mine resultater, selv om jeg ville have foretrukket at være i top 10 samlet – som var mit mål.

Efter stævnet når jeg lige at holde nogle dages ferie – inden jeg vender tilbage til Danmark, hvor jeg vil starte træningen på vandet, så snart isen er væk fra Skive Fjord.

Stævnet i Australien har givet mig en perfekt forberedelse til den kommende sæson, hvor der er mange formula windsurfing stævner booket ind i kalenderen alle, DBO's ranglistestævner, Nordisk Mesterskab i Sverige – Grand Prix Stævner i Polen – Tysk Mesterskab på Sylt - og derefter det største mål i sæsonen World Championships i Formula (YM), som vil blive afholdt i Skive sidst i august måned.

En ting, at stævnet i Australien har vist mig, er at jeg har det perfekte udstyr fra JP og NP – og at jeg nu bare skal træne endnu hårdere, for at nå et niveau op, for at konkurrere med toppen af seniorsejlerne.

Christian Justesen DEN-26